

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลัง จิตลักษณะ และพฤติกรรมทางการเรียน ที่คาดว่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอฟินิจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง 4 คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยอิสลามศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 3,772 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง 4 คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และวิทยาลัยอิสลามศึกษา ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ประกอบด้วยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอฟินิจ จำนวน 115 คน นักศึกษาที่มีผลการเรียนในภาวะปกติ จำนวน 225 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 340 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยวิธีการต่อไปนี้

2.1 กำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ Krejcie และ Morgan (Krejcie and Morgan, 1970 : 608 อ้างในบุญชม ศรีสะอาด, 2538 : 187) พบว่าจำนวนที่เหมาะสมคือ 340 คน

2.2 ผู้วิจัยแยกประเภทของกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 ประเภท คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอฟินิจ และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะปกติ

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอฟินิจ ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 115 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอฟินิจ จำนวนทั้งสิ้น 140 คน

สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะปกติ ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 225 คน ได้โดยการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแยกตามเพศ คณะวิชาและชั้นปี ให้สอดคล้องกับสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ จากนั้นจึงใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

ผลการสุ่มตามวิธีการข้างต้น ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ คณะวิชา และชั้นปี

	ภาวะรอพินิจ		ภาวะปกติ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	51	44.3	81	36.0
หญิง	64	55.7	144	64.0
รวม	115	100	225	100
คณะวิชา				
ศึกษาศาสตร์	35	30.4	70	31.0
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	35	30.4	67	29.8
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	41	35.7	75	33.3
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	4	3.5	13	5.8
รวม	115	100	225	100
ชั้นปี				
ปีที่ 1	83	72.2	163	72.4
ปีที่ 2	25	21.7	50	22.2
ปีที่ 3	3	2.6	6	2.7
ปีที่ 4	4	3.5	6	2.7
รวม	115	100	225	100

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ส่วนคือ

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและปัจจัยภูมิหลัง
2. แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน
3. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4. แบบวัดเจตคติที่มีต่อมหาวิทยาลัย
5. แบบวัดพฤติกรรมการเรียน

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ คณะวิชา สาขาวิชา ชั้นปี คะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงขณะตอบแบบสอบถาม ประเภทของการสอบเข้าเรียน ลำดับคณะหรือสาขาวิชาที่สอบได้ การกู้เงินยืมเรียน ข้อมูลเดิมเกี่ยวกับสังกัดของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน ผู้วิจัยได้แปลและเรียบเรียงจาก The Multidimensional-Multiattributonal Causality Scale ซึ่งสร้างโดย Lefcourt, Baeyer, Ware, & Cox ในปี ค.ศ. 1979 (Lefcourt, and others citing on Lefcourt. 1979) โดยในแบบวัดชุดนี้มีส่วนประกอบอยู่ 2 ส่วน คือ Achievement และ Affiliation ผู้วิจัยได้เลือกนำมาใช้เฉพาะในส่วนของ Achievement จำนวน 15 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ข้อคำถามมีให้เลือก 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนคือ

ถ้าเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจภายในตนเองในทิศทางบวก ผู้ที่ตอบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

สำหรับข้อคำถามที่เป็นทางลบ จะให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม

การแปลผล โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเชื่ออำนาจในตน
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

3. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พัฒนาโดยผู้วิจัยมีจำนวน 29 ข้อ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

สำหรับข้อคำถามที่เป็นทางลบ จะให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม
การแปลผล โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

4. แบบวัดเจตคติต่อมหาวิทยาลัย แบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พัฒนาโดยผู้วิจัย ประกอบด้วยข้อคำถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
ไม่จริง	ให้	2	คะแนน
ไม่จริงสุด	ให้	1	คะแนน

สำหรับข้อคำถามที่เป็นทางลบ จะให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม
การแปลผล โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับเจตคติต่อมหาวิทยาลัย
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

5. แบบวัดพฤติกรรมการเรียน ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดนิสัยในการเรียนของ มณฑารัตน์ ชูพินิจ (2540 : 117-120) มาใช้วัดพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี ซึ่งแบบวัดนี้เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 38 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

5.1 การหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง (Delay Avoidance)

5.2 วิธีการทำงาน (Work Method)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

บ่อยครั้งที่สุด	ให้	5 คะแนน
บ่อยมาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
บางครั้ง	ให้	2 คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้	1 คะแนน

สำหรับข้อความที่เป็นทางลบ จะให้คะแนนในลักษณะตรงกันข้าม

การแปลผล โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง:การทำงาน
4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้ร่วมกันสร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดเจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี แล้วนำแบบวัดที่สร้างไปให้ที่ปรึกษาโครงการวิจัยพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม ก่อนที่จะนำไปตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบวัดต่อไป

2. การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และแบบวัดเจตคติต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากที่ปรึกษาโครงการวิจัย รวมทั้งนำแบบวัดความเชื่ออำนาจในคน ซึ่งผู้วิจัยได้แปลและเรียบเรียงจาก The Multidimensional-Multiattributonal Causality Scale ของ Lefcourt, Baeyer, Ware, & Cox (Lefcourt, and others citing on Lefcourt, 1979) และแบบวัดพฤติกรรมการเรียน ซึ่ง

พัฒนาโดยฆณาจารย์ ชูพินิจ (2540, 117- 220) มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการนำแบบวัดเหล่านี้ไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ จำนวน 20 คน และนักศึกษาที่ผลการเรียนอยู่ในภาวะปกติ จำนวน 20 คน จากนั้นนำแบบสอบถามทั้ง 40 ชุด มาวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (บุญธรรม กิจปริคาบวิสุทธิ, 2531 : 176)

ผลการหาค่าความเชื่อมั่น มีดังนี้

1. แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน	ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	.73
2. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	.88
3. แบบวัดเจตคติต่อมหาวิทยาลัย	ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	.88
4. แบบวัดพฤติกรรมการเรียน		
4.1 ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดวันประกันพรุ่ง	ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	.80
4.2 ด้านวิธีการทำงาน	ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	.87

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยได้รายชื่อของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจและรายชื่อนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะปกติที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เตรียมไว้ไปแจกให้กับนักศึกษากลุ่มดังกล่าวด้วยตนเองทั้งที่คณะที่นักศึกษาเรียนอยู่ และที่หอพัก กรณีที่ไม่พบนักศึกษาก็จะฝากแบบสอบถามไว้กับอาจารย์หรือเพื่อนของนักศึกษา แล้วกลับไปรับคืนภายหลัง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ดังนี้

1. หาค่าร้อยละ ในส่วนของปัจจัยภูมิหลังของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจและภาวะปกติ
2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในส่วนของปัจจัยจิตลักษณะและพฤติกรรมการเรียน ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจและภาวะปกติ
3. วิเคราะห์ปัจจัยภูมิหลัง จิตลักษณะและพฤติกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาวะรอพินิจ ด้วยสถิติ Logistic Regression